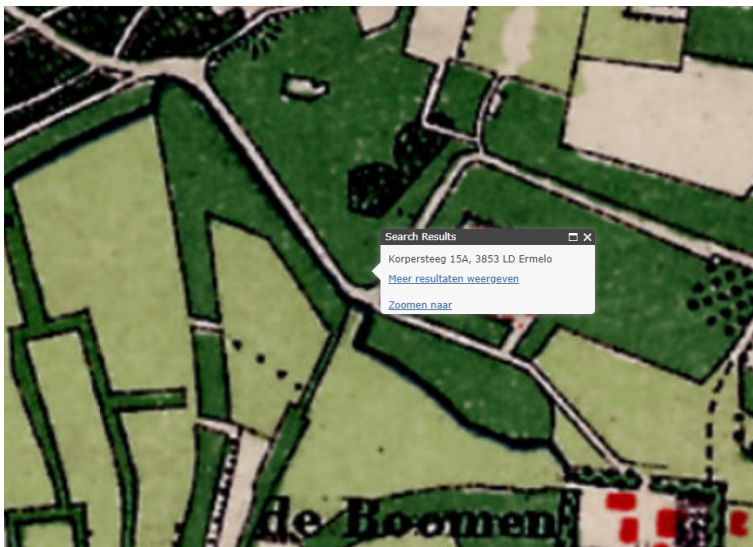
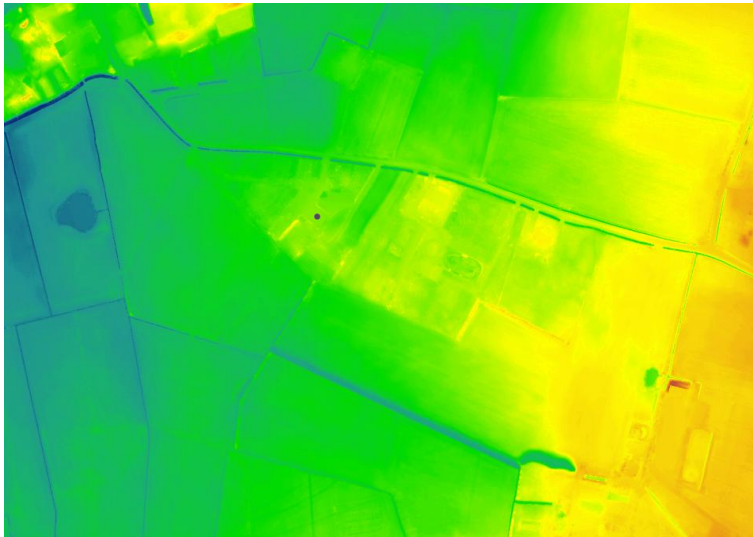

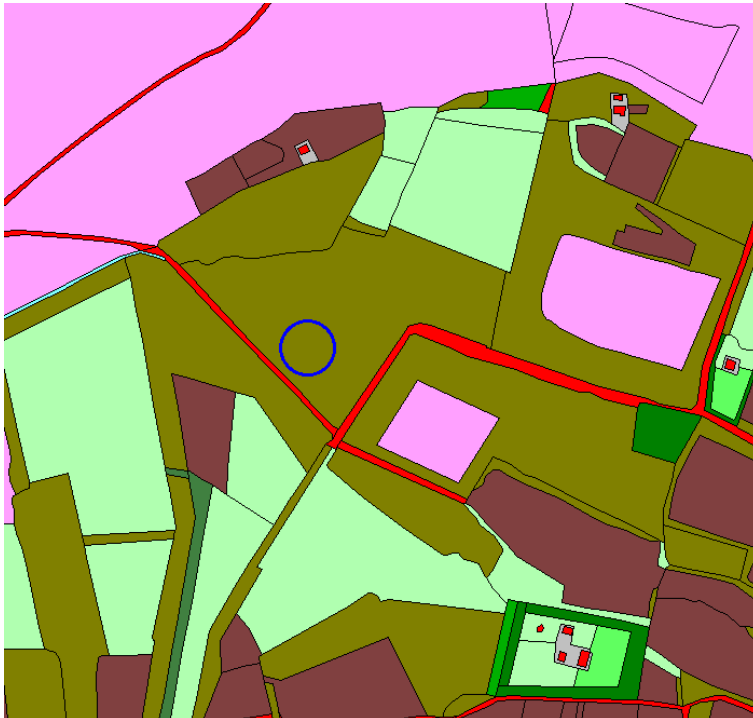
Korpersteeg 17 en archeologie

Het plangebied is jarenlang als kwekerij in gebruik. De ondergrond zou, afgaande op de geomorfologische informatie van de archeologische verwachtingenkaart bestaan uit een dekzandrug. Dat is een natuurlijke verhoging die voor (pre-)historische bewoning geschikt is.

Onderstaande reliëfkaart (AHN) laat wel zien dat de planlocatie hoger ligt dan het gebied daar ten westen en zuiden (geel is hoger dan groen). Toch is het verschil niet erg groot.

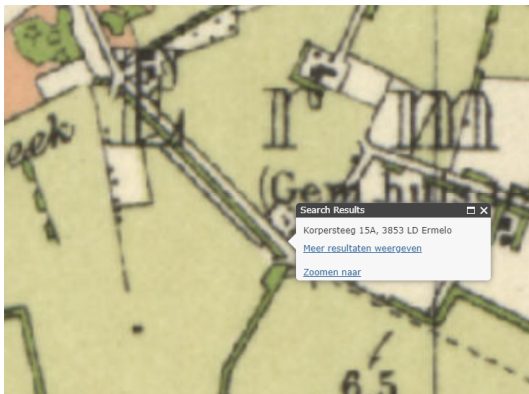

Situatie rond 1900

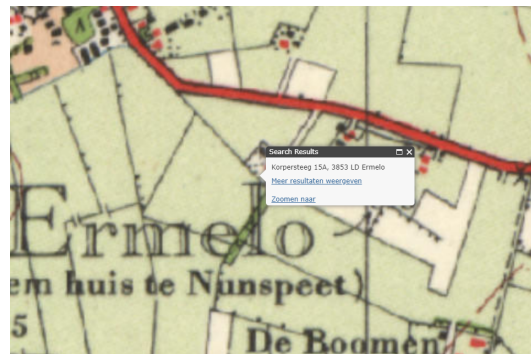

Situatie 1832 (olijfgroen=hakhout; lichtgroen=weiland, bruin=bouwland en roze=heide)

In 1832 is het plangebied in gebruik als hakhout. Het struweel is in eigendom van een smid. Tot begin 20^e eeuw staan er bomen. Daarna wordt het bos ontgonnen. Halverwege de jaren '50 van de vorige eeuw wordt de weg (Korpersteeg) verlegd.

1955

1957

Het gebruik van de planlocatie als kwekerij (sinds ca 2000) is niet bevorderlijk voor de eventueel in de bodem aanwezige archeologische waarden. De functie van hakhout heeft eenzelfde negatieve invloed. Het planten en rooien van het hakhout ging gepaard met bodemverstoringen. Hetzelfde geldt voor de ontginning van de grond en het kweken van struiken/heesters. De bodem is waarschijnlijk zodanig al geroerd, dat de kans op het voorkomen van intacte archeologische waarden nihil is.

Daarom adviseer ik hier geen archeologisch onderzoek.